

ALEC BLENCHÉ

Erus și Lumile Nevăzute

Vol. IV
Karagul

Ilustrații de Doina Axenti

LUMILE RECI
CAPITOLUL I

Există un timp potrivit pentru fiecare lucru. Așa cum un boboc înflorește la vremea sa ori o floare se transformă în fruct, la fel și eroii noștri, trecuți prin atâtea încercări împreună, deveniseră, pe nesimțite, oameni mari. Și îți puteai da seama nu numai după faptul că hainele nu le mai veneau aproape deloc, ci și după felul în care vorbeau și se priveau unii pe alții. Erus era acum un tânăr înalt și puternic. Dar în ochii săi mari și plini de căldură încă licăreau două steluțe jucăușe de pe bolta cerească. Alpi nu crescuse prea mult, iar spiritul său glumeț și artistic era tot acolo. Sucre se înălțase și el, iar brațele îi crescuseră nemăsurat, încât ai fi zis că are picioare în loc de mâini. Cu toate acestea, nu renunțase nici el la obiceiurile mai vechi, era la fel de amuzant și aproape mereu căuta ceva de mâncare. Hanah era mai înaltă decât Alpi, însă asta nu îi împiedica să fie nedes-părțiți. Roua semăna din ce în ce mai mult cu mama ei, Luna, Crăiasa Apelor. Se făcuse atât de frumoasă, încât Erus nici nu-și mai putea lua ochii de la ea. Singurul neschimbat era Bo. Un lucru absolut normal, pentru că burgonii erau singurii pe care nu-i afecta trecerea dintr-o lume într-alta.

— Va trebui să ne găsim niște haine noi cât mai curând, spuse Sucre zâmbind, privind-și mânecile, care pur și simplu plesniseră pe brațele lui puternice. Și ceva de mâncare, neapărat.

Corpul ăsta mare este flămând tare. Uitați-vă un pic la brațele mele...

— Cu siguranță, îi răspunse Erus, pe care îl strângeau pantalonii mai tare ca niciodată.

— Da, dar sper să ne găsim haine noi înainte să apuci tu să mănânci, dragă Sucre. Altfel, s-a zis cu pantalonii tăi, spuse Alpi râzând.

— Dar oare unde am ajuns? întrebă Hanah privind curioasă în jur, încercând să se orienteze un pic.

Alpi se lăsă pe vine și își lipi palmele de pământ, însă le ridică imediat.

— Hmm, tare ciudat, spuse el.

— Ce este? întrebă Roua.

— Pământul e foarte rece.

— Cum adică, rece? întrebă Erus, lăsându-se și el pe vine să verifice cu propriile mâini.

— Da... așa-i, sări și Sucre.

— Interesant, spuse Roua gânditoare. Cu toate astea, aerul e cald, ceea ce explică umezeala, dar nu am mai întâlnit așa ceva. Ce fel de lume o fi asta?

— Multe nu le-am mai întâlnit, zise Sucre resemnat.

- Așa este, dar să fim atenți, spuse Erus și privi în jur. L-a văzut cineva pe Bo?
- Dam, dam, Bo aici, se auzi vocea pițigăiată a burgonului, care-și făcu apariția dintr-o tufă lăturalnică.
- Bo, ce bine că nu ai dispărut iarăși, spuse Alpi fericit, pășind spre el.
- Bo, parte din familie acum, Bo nu mai plecat. Bo suflet.
- Așa-i, spuse Hanah și îl mângăie pe cap.

- Bo, dar unde suntem și de ce e înghețat pământul?
- Oooo, voi nu știut? Aici este graniță.
- Ce fel de graniță? întrebă Roua intrigată.
- De aici lumi ce vine este lumi reci. Până acum fost lumi cald, dar de aici lumi reci.

- Nu înțeleg nimic, spuse Sucre ridicând o sprânceană.
- Vrea să spună că lumile în care am fost până acum, cele cinci, au fost lumi calde, iar de aici încep lumile reci. Corect? întrebă Roua.
- Și întunecat, adăugă Bo. Rar găsești flori gustoase în lumi reci, dar când găsești, dam dam este.
- Și ce vrea să însemne asta? De ce ar fi împărțite lumile în calde și reci? întrebă Erus privind-o pe Roua.
- Încă nu știu, dar voi afla odată ce înaintăm mai mult în această nouă lume care se numește...? zise ea, uitându-se la Bo.
- No dam dam, răspunse acesta dezamăgit. Bo nu știut cum se numește lumi reci. Bo nu venit aici, Bo doar auzit povești de la burgoni mai curajoși decât Bo.
- Hmm, se încurcă treaba, zise Alpi. Va trebui să explorăm ceva cu totul necunoscut. Și eu nu pot ajuta cu nimic. Pământul este atât de rece încât nu-mi pot ține mâinile pe el.
- Și atunci cum o să știm încotro să mergem? întrebă Sucre cu neliniște. Îmi e o foamee... și nu mai pot sta în hainele astea prea mult timp.
- Să mergem într-acolo, spuse Hanah și arătă cu mâna un pâlci de copaci ce se zărea undeva departe în fața lor.